

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 487

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 9 iunie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 121 din 10 martie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 lit. a) și d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	2-6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
458. — Hotărâre pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2017 privind Programul de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii — IMM INVEST ROMÂNIA, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 282/2020	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 121**

din 10 martie 2020

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 lit. a) și d)
din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 106 lit. a) și d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Ionel Stan în Dosarul nr. 5.194/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 211D/2018.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției de neconstituționalitate Ionel Stan. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosar note scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate Ionel Stan, care solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată, având în vedere și notele scrise depuse la dosar.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 lit. a) din Legea nr. 303/2004, deoarece acestea nu au legătură cu cauza, referindu-se la admiterea la Institutul Național al Magistraturii. Cât privește dispozițiile art. 106 lit. d) din Legea nr. 303/2004 apreciază că acestea sunt constituționale. Arată că, este adevărat că, prin Decizia nr. 588 din 21 septembrie 2017, paragraful 23, Curtea a apreciat că elementele esențiale referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă al magistraților trebuie reglementate prin lege, iar nu printr-un act cu forță inferioară acesteia. Însă apreciază că momentul încheierii raportului de muncă este acela al publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a decretului de numire în funcția de judecător sau procuror. Or, procedurile anterioare acestui moment reprezintă proceduri prealabile, de selecție, care pot fi reglementate prin regulament adoptat de Consiliul Superior al Magistraturii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 2 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 5.194/2/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 lit. a) și d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Ionel Stan în cadrul acțiunii având ca obiect principal anularea parțială a

Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură, aprobat prin Hotărârea nr. 279/2012 a Consiliului Superior al Magistraturii, cu referire la proba interviului, precum și, în subsidiar, anularea Hotărârii nr. 648/2017 a Consiliului Superior al Magistraturii privind validarea concursului de admitere în magistratură, sesiunea februarie—mai 2017.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), ale art. 73 alin. (3) lit. l) și ale art. 134 alin. (4), care impun ca organizarea instanțelor judecătorești să se facă prin lege organică. În acest sens, arată că în Legea nr. 303/2004 se reglementează modalitatea și criteriile esențiale pentru admiterea în magistratură. Însă, în mod neconstituțional și neexplicabil, aceeași lege, prin art. 106 lit. a) și d), trimite la adoptarea unui regulament, act administrativ normativ inferior Constituției, legilor, ordonanțelor și chiar hotărârilor de Guvern, ajungându-se ca, în final, admiterea în magistratură să se realizeze, în realitate, pe baza unei examinări netransparente și subiective și într-un cadru stabilit pe baza unui act normativ inferior legii organice, care completează în mod nepermis și neconstituțional criteriile și probele prevăzute strict în legea organică, respectiv competența profesională stabilită pe baza materiei învățate, a aptitudinilor psihice și medicale care se examinează numai de o comisie numită în baza unui ordin comun al ministrului justiției și al ministrului sănătății — după cum rezultă din prevederile art. 14 alin. (2) lit. e) din lege — și a buneii reputații, „condiție care prezumă și se analizează împreună cu existența cazierului fiscal și a antecedentelor penale, ultimele două condiții verificându-se după rămânerea definitivă a rezultatelor concursului, conform art. 15 alin. (8) din aceeași lege”. Proba interviului nu se poate examina prin notare de la 1 la 10 și nu poate face parte deci din nota finală a candidatului, Legea nr. 303/2004 neprevăzând contestații, notarea sau includerea acestei probe în media finală.

7. În concluzie, se susține că, în cuprinsul art. 14 alin. (2) din Legea nr. 303/2004, cu referire la îndeplinirea condițiilor enumerate, se folosește cuvântul „cumulativ”, ceea ce înseamnă că trimiterea la reglementarea unor probe de concurs suplimentare, altele decât cele prevăzute în acest text de lege organică, încalcă art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituție, deoarece intrarea în magistratură — unde se exercită una dintre cele trei puteri ale statului — nu poate fi reglementată în concret printr-un regulament, act administrativ inferior legii organice.

8. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de către autorul excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 106 lit. a) și d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins: „*Consiliul Superior al Magistraturii aprobă, prin hotărâre care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I:*

a) *Regulamentul privind concursul de admitere și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, care prevede modul de organizare, tematica, bibliografia, probele de examen, procedura de desfășurare a concursului de admitere și a examenului de absolvire, precum și media minimă de admitere și de absolvire a Institutului Național al Magistraturii;*

[...]

d) *Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură;*”.

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 73 alin. (3) lit. l) potrivit cărora organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, a instanțelor judecătorești și a Ministerului Public se reglementează prin lege organică și ale art. 134 alin. (4), potrivit cărora Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește și alte atribuții stabilite prin legea sa organică, în realizarea rolului său de garant al independenței justiției.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat face parte din titlul V — *Dispoziții tranzitorii și finale* al Legii nr. 303/2004 și prevede atribuția Consiliului Superior al Magistraturii de a aproba, prin hotărâre care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, regulamentele care vizează cariera judecătorilor și procurorilor, printre care Regulamentul privind concursul de admitere și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii [art. 106 lit. a)] și Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură [art. 106 lit. d)].

15. Referitor la admisibilitatea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 106 lit. a) din Legea nr. 303/2004, Curtea reține că obiectul litigiului în cadrul căruia s-a invocat excepția de neconstituționalitate îl constituie anularea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură, aprobat prin Hotărârea nr. 279/2012 a Consiliului Superior al Magistraturii, cu referire la proba interviului, și anularea Hotărârii nr. 648/2017 a Consiliului Superior al Magistraturii privind validarea concursului de admitere în magistratură, sesiunea februarie—mai 2017. Având în vedere acestea, Curtea constată că prevederile art. 106 lit. a) din Legea nr. 303/2004 nu au legătură cu soluționarea cauzei în care s-a invocat excepția de neconstituționalitate, deoarece se referă la concursul de admitere și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, iar nu la concursul de admitere în magistratură. În concluzie, întrucât, potrivit art. 29 alin. (1) teza finală din Legea nr. 47/1992, dispozițiile de lege care formează obiect al excepției de neconstituționalitate trebuie să aibă legătură cu soluționarea cauzei, Curtea constată că excepția de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 lit. a) din Legea nr. 303/2004 este inadmisibilă și urmează a fi respinsă ca atare.

16. Cu privire la dispozițiile art. 106 lit. d) din Legea nr. 303/2004, Curtea reține că acestea prevăd atribuția Consiliului Superior al Magistraturii de a aproba, prin hotărâre care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură. În realitate, autorul excepției este nemulțumit de faptul că Regulamentul din 5 aprilie 2012 privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 279/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 19 aprilie 2012, „completează în mod nepermis și neconstituțional criteriile și probele prevăzute strict în legea organică pentru admiterea în magistratură, respectiv competența profesională stabilită pe baza materiei învățate, a aptitudinilor psihice și medicale și a bunei reputații”, notarea la proba interviului neputând face parte deci din nota finală a candidatului, întrucât Legea nr. 303/2004 nu prevede norme referitoare la notarea acestei probe, nici includerea notei la această probă în media finală și nici contestații referitoare la nota obținută la această probă.

17. Analizând aceste susțineri, Curtea reține, în primul rând, că în jurisprudența sa a stabilit, cu valoare de principiu, că **reglementarea statutului judecătorilor și procurorilor trebuie să se realizeze prin lege organică**. Astfel, prin Decizia nr. 474 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 3 august 2016, paragraful 28, Curtea a reținut următoarele: conținutul normativ al art. 125 alin. (2) din Constituție se subsumează celui al art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituție, acest din urmă text constituțional cuprinzând toată sfera de relații sociale privitoare la justiție, respectiv organizare, funcționare, statut. Mai mult, art. 125 alin. (2) din Constituție face trimitere la faptul că reglementarea aspectelor care țin de cariera magistratului — așadar, de statutul acestuia — se realizează prin legea organică a Consiliului Superior al Magistraturii, lege care face parte din art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituție. De asemenea, prin Decizia nr. 588 din 21 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din 20 octombrie 2017, paragraful 23, ținând cont de jurisprudența sa în materia reglementării, prin acte cu caracter inferior legii, a aspectelor esențiale ce țin de statutul unor categorii de personal pentru care Constituția impune adoptarea unei legi organice, Curtea a constatat că, a *fortiori*, în situația magistraților, al căror statut este consacrat la nivel constituțional în art. 125 (*Statutul judecătorilor*) și în art. 132 (*Statutul procurorilor*), elementele esențiale referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă al acestora trebuie reglementate prin lege, iar nu printr-un act cu forță inferioară acesteia.

18. În al doilea rând, Curtea reține că, în jurisprudența sa (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 25 aprilie 2016, paragraful 19), a stabilit că **statutul juridic al unei categorii de personal este reprezentat de dispozițiile de lege referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă în care se află respectiva categorie**. Referitor la statutul polițistului, Curtea a reținut că acesta este subiect al unui raport de serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale și, de aceea, aspectele esențiale ce vizează cele trei elemente ale raporturilor de serviciu se referă în mod intrinsec la statutul polițistului, statut care este reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, respectiv Legea nr. 360/2002 (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014, paragraful 17, Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, paragraful 24, sau Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, precitată, paragraful 17). Totodată, Curtea a reținut prin Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, paragraful 18, că aspectele privind ocuparea posturilor de conducere țin în mod evident de cariera polițistului și presupun o modificare atât a atribuțiilor (a felului muncii), cât și a salarizării, iar exercitarea raportului de serviciu al polițistului se realizează de la nașterea acestuia, prin actul de numire, și până la încetarea lui, în condițiile legii. Având în vedere că, potrivit dispozițiilor constituționale, statutul funcționarilor publici se reglementează prin lege organică și ținând cont de faptul că aspectele esențiale privind ocuparea posturilor de conducere vizează o modificare a raporturilor de muncă, aceste aspecte esențiale — cum sunt, spre exemplu, condițiile generale de participare la examen/concurs, condițiile de vechime necesară participării la examen/concurs, tipul probelor de examen/concurs, condițiile în care candidații sunt declarați „admiși” și posibilitatea de contestare — trebuie reglementate prin lege organică, urmând ca regulile specifice procedurii de ocupare a funcțiilor de conducere să fie explicate și detaliate prin ordin al ministrului de resort. De asemenea, prin Decizia nr. 306 din 8 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 516 din 22 iunie 2018, paragraful 22, Curtea a aplicat *mutatis mutandis* considerentele Deciziei sale nr. 172 din 24 martie 2016 referitoare la ocuparea posturilor de execuție de către polițiști. În același sens s-a pronunțat Curtea Constituțională și referitor la statutul militarilor, prin Decizia nr. 307 din 8 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 9 iulie 2018.

19. În concluzie, Curtea a statuat, cu valoare de principiu, în jurisprudența sa, că, **în cazul tuturor categoriilor de personal al căror statut trebuie reglementat, potrivit Constituției, prin lege organică, aspectele esențiale referitoare la ocuparea posturilor trebuie reglementate prin lege organică, iar nu prin acte administrative cu caracter inferior legii.**

20. Analizând evoluția legislativă a dispozițiilor aplicabile admiterii în magistratură, Curtea reține că prevederile din Legea nr. 303/2004 referitoare la concursul de admitere în magistratură au fost completate și modificate prin Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018, însă, în cauza de față, în argumentarea soluției Curții, vor fi avute în vedere dispozițiile Legii nr. 303/2004, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, întrucât aceasta este aplicabilă litigiului în cadrul căruia a fost invocată excepția de neconstituționalitate. De asemenea, Curtea reține că, în prezent, Regulamentul din 5 aprilie 2012 privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 279/2012, cu modificările și completările ulterioare, este abrogat prin Regulamentul din 17 septembrie 2019 privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 192/2019, însă relevante pentru cauza de față sunt prevederile Regulamentului din 2012, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Regulament*.

21. Cu privire la modalitățile și condițiile de admitere în magistratură, Curtea reține că, potrivit Legii nr. 303/2004, o persoană poate fi numită judecător sau procuror de Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, în două situații: (i) după promovarea examenului de capacitate al judecătorilor stagiați și al procurorilor stagiați (aceștia fiind numiți în funcție de către Consiliul Superior al Magistraturii, pe baza promovării examenului de absolvire a Institutului Național al Magistraturii) sau (ii) după admiterea la concursul prevăzut de art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004. Legea nr. 303/2004 reglementează două modalități de admitere în magistratură, modalități care au două elemente comune: primul constă în

condițiile generale ce definesc vocația sau posibilitatea unei persoane de a dobândi calitatea de magistrat, iar al doilea rezidă în promovarea concursului organizat pe baza competenței profesionale, a aptitudinilor și a bunei reputații. După promovarea fie a examenului de capacitate, fie a concursului pe post, toți magistrații sunt numiți în funcție prin decret al Președintelui României, bucurându-se de același statut unic, reglementat de Legea nr. 303/2004 (a se vedea în acest sens Decizia nr. 14 din 22 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 20 martie 2013).

22. Analizând ansamblul dispozițiilor de lege referitoare la modalitățile și la condițiile de admitere în magistratură, Curtea reține că art. 12 din Legea nr. 303/2004 (care face parte din titlul II — *Carierele judecătorilor și procurorilor*, capitolul I — *Admiterea în magistratură și formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor*) prevede cu titlu general că admiterea în magistratură a judecătorilor și a procurorilor „se face prin concurs, pe baza competenței profesionale, a aptitudinilor și a bunei reputații”. Art. 15—20 din aceeași lege se referă la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii și la formarea profesională inițială a auditorilor de justiție, capitolul II (art. 21—30) al titlului II vizează judecătoria stagiați și procurorii stagiați, iar regulile privind numirea judecătorilor și procurorilor sunt cuprinse în capitolul III — *Numirea judecătorilor și procurorilor* (art. 31—34) al titlului II al legii. Astfel, pe de o parte, potrivit art. 31 alin. (1) din lege, judecătorii și procurorii care au promovat examenul de capacitate sunt numiți de Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. Pe de altă parte, potrivit art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, „Pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2), foștii judecători și procurori care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), avocații, notarii, asistenții judiciari, consilierii juridici, personalul de probațiune cu studii superioare juridice, ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice, greșierii cu studii superioare juridice, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, din Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române și Institutul Român pentru Drepturile Omului, cadrele didactice din învățământul juridic superior acreditat, precum și magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani.” Astfel, art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, referitor la admiterea în magistratură, face trimitere la art. 14 alin. (2), referitor la admiterea la Institutul Național al Magistraturii, și stabilește că poate fi numită în magistratură pe bază de concurs o persoană dintre cele prevăzute în cuprinsul alin. (1), cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani, care îndeplinește cumulativ următoarele condiții: are cetățenia română, domiciliul în România și capacitate deplină de exercițiu; este licențiată în drept; nu are antecedente penale sau cazier fiscal și se bucură de o bună reputație; cunoaște limba română; este aptă, din punct de vedere medical și psihologic, pentru exercitarea funcției. Potrivit art. 33 alin. (2) din lege, concursul de admitere în magistratură se organizează anual sau ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii, pentru ocuparea posturilor vacante de la judecătoria și parchetele de pe lângă acestea. De asemenea, potrivit art. 33 alin. (2¹) din lege, dispozițiile art. 15 alin. (8) — potrivit cărora „verificarea îndeplinirii condiției bunei reputații și a condiției de a fi apt din punct de vedere medical și psihologic pentru exercitarea funcției se realizează după afișarea rezultatelor definitive ale concursului” — se aplică în mod corespunzător și concursului pentru admiterea în magistratură. Potrivit art. 33 alin. (3) din același act normativ, „În termen de cel mult 30 de zile de la data validării concursului prevăzut la alin. (1), Consiliul Superior al

Magistraturii propune Președintelui României numirea în funcția de judecător sau, după caz, de procuror a candidaților admiși”. În conformitate cu art. 33 alin. (11) și (12) din actul normativ analizat, Președintele României putea refuza o singură dată numirea judecătorilor și procurorilor prevăzuți la alin. (1), iar refuzul motivat se comunică de îndată Consiliului Superior al Magistraturii. În situația în care Consiliul Superior al Magistraturii susținea propunerea inițială, avea obligația să motiveze opțiunea și să o comunice de îndată Președintelui României. Legea mai prevede, la art. 33 alin. (13) și (14), că persoanele numite în condițiile art. 33 sunt obligate să urmeze, pe o perioadă de 6 luni, un curs de formare profesională în cadrul Institutului Național al Magistraturii, care va cuprinde în mod obligatoriu elemente de drept comunitar, și că aceste persoane nu pot fi delegate, detașate, transferate și nu pot promova la alte instanțe sau parchete timp de cel puțin 3 ani de la numirea în funcție.

23. În continuare, Curtea reține că Regulamentul cuprinde în capitolul I dispoziții generale, capitolul II prevede regulile referitoare la organizarea concursului (art. 3—13), iar capitolul III conține reguli privind desfășurarea concursului (art. 14—31). Astfel, potrivit art. 14 alin. (1) și (2) din Regulament, examinarea candidaților se face în două etape: *prima etapă este eliminatória și constă în susținerea următoarelor probe scrise eliminatorii*: 1. un test-grilă de verificare a cunoștințelor juridice, susținut la următoarele discipline: drept civil; drept procesual civil; drept penal; drept procesual penal; 2. un test-grilă de verificare a raționamentului logic; *a doua etapă constă în susținerea unui interviu*. Potrivit art. 22 alin. (1) din Regulament, „*Candidații susțin un interviu în fața comisiei de examinare din care fac parte un psiholog, un judecător, un procuror, un cadru didactic universitar selectat, de regulă, din rândul celor ce au gradul didactic de profesor universitar și un pedagog, desemnați de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii. Numărul comisiilor de interviu se stabilește în funcție de numărul candidaților declarați admiși după prima etapă eliminatória [...]*”, iar, potrivit art. 22 alin. (2), „*interviul constă în: a) elaborarea în scris a unei analize cu privire la subiectul extras de către candidat și susținerea orală a acestuia; b) analiza orală a unei spețe cu elemente de etică specifice profesiei*”. Regulamentul mai prevede că Metodologia privind organizarea și desfășurarea interviului, elaborată de Institutul Național al Magistraturii, se publică pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii, odată cu anunțul privind organizarea concursului.

24. În ceea ce privește posibilitățile de contestare a notelor, Curtea reține că, potrivit art. 18 alin. (1) din Regulament, candidații pot face contestații la baremul de evaluare și notare pentru testul-grilă de verificare a cunoștințelor juridice în termen de 24 de ore de la afișarea acestuia la centrele de concurs. Contestațiile la barem se soluționează de comisia de soluționare a contestațiilor formulate împotriva rezultatelor de la testul-grilă de verificare a cunoștințelor juridice în cel mult 48 de ore de la expirarea termenului de contestare. Soluția se motivează în termen de 3 zile de la expirarea termenului pentru soluționarea contestațiilor, iar baremul stabilit în urma soluționării contestațiilor se publică pe paginile de internet ale Consiliului Superior al Magistraturii și Institutului Național al Magistraturii. Potrivit art. 20 alin. (1) din Regulament, „*Candidații pot contesta punctajul obținut la proba prevăzută la art. 15*”, adică la testul-grilă de verificare a cunoștințelor juridice, iar, în conformitate cu art. 21 alin. (3) din Regulament, candidații pot contesta punctajul obținut la testul-grilă de verificare a raționamentului logic. În schimb, potrivit art. 22 alin. (6) din Regulament, nota obținută la interviu reprezintă media aritmetică a notelor acordate de membrii comisiei de examinare și este definitivă. Aprecierea interviului se face în baza grilei de evaluare elaborate de comisia de examinare, cu note de la 1 la 10 [art. 22 alin. (4) din Regulament].

25. Aplicând jurisprudența de principiu a Curții Constituționale — potrivit căreia aspectele esențiale referitoare la încheierea raportului juridic de muncă al magistraților trebuie reglementate prin lege organică, iar nu printr-un act normativ cu forță inferioară acestuia — la dispozițiile de lege privind admiterea în magistratură, Curtea constată că Legea nr. 303/2004, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, prevede anumite aspecte esențiale ale numirii în funcția de judecător sau procuror a persoanelor prevăzute la art. 33 alin. (1) din aceasta, aspecte esențiale ce vizează: susținerea unui concurs, pe baza competenței profesionale, a aptitudinilor și a bunei reputații [art. 12 și art. 33 alin. (1)], categoriile de persoane care pot participa la concurs și condițiile de vechime în specialitate [art. 33 alin. (1)], condițiile pentru admiterea în magistratură [art. 33 alin. (1) raportat la art. 14 alin. (2)], criteriile pe baza cărora are loc concursul (art. 12), condițiile de validare a concursului de către Consiliul Superior al Magistraturii, precum și condițiile de numire în funcția de judecător sau, după caz, de procuror a candidaților admiși [art. 33 alin. (3)]. De asemenea, legea prevede reguli referitoare la organizarea și desfășurarea concursului, cum este cea potrivit căreia concursul se organizează anual sau ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii [art. 33 alin. (2)], sau cea potrivit căreia verificarea îndeplinirii condiției bunei reputații și a condiției de a fi apt din punct de vedere medical și psihologic pentru exercitarea funcției se realizează după afișarea rezultatelor definitive ale concursului [art. 33 alin. (2¹) raportat la art. 15 alin. (8)].

26. Curtea constată însă că Legea nr. 303/2004, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, nu prevede etapele sau probele de concurs, modalitatea de stabilire a rezultatelor și nici posibilitatea de contestare a notelor obținute la fiecare probă. Regulamentul stabilește procedura și modul de desfășurare a concursului, prevăzând etapele și probele acestuia, modalitatea de stabilire a rezultatelor, precum și posibilitățile de contestare a notelor.

27. Astfel, analizând conținutul etapelor și probelor concursului de admitere în magistratură, Curtea observă că în Regulament sunt prevăzute atât etapa scrisă eliminatória (care constă în susținerea unui test-grilă de verificare a cunoștințelor juridice și a unui test-grilă de verificare a raționamentului logic), cât și etapa interviului (care constă în elaborarea în scris a unei analize cu privire la subiectul extras de către candidat și susținerea orală a acestuia, precum și în analiza orală a unei spețe cu elemente de etică specifice profesiei). Aceste etape și probe au ca scop verificarea competenței profesionale a candidatului și, în consecință, reprezintă aspecte esențiale pentru ocuparea posturilor de judecător sau procuror, aspecte care trebuie să fie prevăzute în Legea nr. 303/2004, pentru a se respecta prevederile constituționale. De asemenea, modalitatea de stabilire a rezultatelor și posibilitatea de contestare a notelor obținute la fiecare probă — alte aspecte esențiale ale ocupării prin concurs a posturilor — sunt prevăzute numai în Regulament, iar nu și în Legea nr. 303/2004.

28. În concluzie, faptul că legea organică privind statutul judecătorilor și procurorilor — Legea nr. 303/2004 — nu prevede aspecte esențiale privind concursul pentru admiterea în magistratură, cum sunt etapele și probele de concurs, modalitatea de stabilire a rezultatelor și posibilitatea de contestare a fiecărei probe, contravine dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. l) din Constituție, potrivit cărora organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii și organizarea instanțelor judecătorești se reglementează prin lege organică. Astfel, aspectele esențiale ale admiterii în magistratură trebuie să fie prevăzute în Legea nr. 303/2004, iar Regulamentul aprobat prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, trebuie doar să detalieze procedura privind organizarea și desfășurarea concursului pentru admiterea în magistratură.

29. Totodată, în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la previzibilitatea legii, Curtea reține că și aceasta este întemeiată. Astfel, posibilitatea Consiliului Superior al Magistraturii de a adopta, prin regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură, aspecte esențiale care țin de ocuparea posturilor de judecător sau procuror, determină o stare de incertitudine juridică. Or, normele privind admiterea în magistratură trebuie să respecte anumite cerințe de stabilitate și previzibilitate. Astfel, delegarea atribuției de a stabili aceste norme Consiliului Superior al Magistraturii, prin emiterea unor acte cu caracter administrativ ce au caracter infralegal, determină o stare de incertitudine juridică, acest gen de acte având, de obicei, un grad sporit de schimbări succesive în timp.

30. În consecință, Curtea subliniază că, pentru înlăturarea viciului de neconstituționalitate, aspectele esențiale privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea posturilor de judecător și procuror — cum sunt regulile generale privind constituirea comisiilor de concurs, tipul etapelor și probelor de concurs, modalitatea de stabilire a rezultatelor și posibilitatea de contestare a fiecărei probe — trebuie să fie reglementate prin lege organică, urmând ca regulile specifice acestor proceduri să fie explicitate și detaliate prin regulament al Consiliului Superior al Magistraturii.

31. În final, Curtea observă că art. 33 alin. (2¹) din Legea nr. 303/2004, în forma actuală, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 242/2018, stabilește că, referitor la concursul de admitere în magistratură prevăzut de art. 33 alin. (1), se aplică dispozițiile art. 15 privind concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, iar art. 15 alin. (6) din aceasta prevede că „*Procedura de organizare și desfășurare a concursului prevăzut la alin. (1), inclusiv comisiile de concurs și constituirea acestora, probele de concurs și modalitatea de stabilire și contestare a rezultatelor se stabilesc prin regulamentul prevăzut la art. 106 lit. a)*”. Așadar, Curtea reține că și în noua reglementare, aspecte esențiale ale admiterii în

magistratură sunt lăsate la latitudinea Consiliului Superior al Magistraturii, nefiind prevăzute în lege. Prin urmare, subzistă viciul de neconstituționalitate constat de Curtea Constituțională și în ceea ce privește Legea nr. 303/2004, în forma actuală.

32. De asemenea, Curtea observă că, pentru respectarea prevederilor constituționale, legiuitorul trebuie să completeze dispozițiile Legii nr. 303/2004 nu numai cu aspectele esențiale ale concursului de admitere în magistratură, organizat potrivit art. 33 din lege, ci și cu aspectele esențiale ce țin de ocuparea posturilor de judecător sau procuror prin celelalte modalități de admitere în magistratură. Astfel, Curtea reține că și în cazul concursului pentru admiterea la Institutul Național al Magistraturii, al examenului de absolvire a Institutului Național al Magistraturii și al examenului de capacitate al judecătorilor stagiari și al procurorilor stagiari, legea trebuie să prevadă aspectele esențiale, cum sunt, spre exemplu, condițiile de participare, regulile generale privind constituirea comisiilor de concurs, tipul etapelor și probelor de concurs, modalitatea de stabilire a rezultatelor și posibilitatea de contestare a fiecărei probe. Totodată, Legea nr. 303/2004 trebuie să prevadă și aspectele esențiale ale ocupării posturilor de magistrat-asistent de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională.

33. Ca efect al prezentei decizii, în conformitate cu prevederile art. 147 alin. (1) din Constituție, „*Dispozițiile din legile [...] în vigoare, [...] constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.*” Așadar, Curtea constată că dispozițiile art. 147 alin. (1) din Constituție obligă legiuitorul să pună de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției în 45 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei decizii.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi, în ceea ce privește soluția referitoare la dispozițiile art. 106 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, și cu majoritate de voturi, în ceea ce privește soluția referitoare la dispozițiile art. 106 lit. d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 106 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Ionel Stan în Dosarul nr. 5.194/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 106 lit. d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2017 privind Programul de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii — IMM INVEST ROMÂNIA, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 282/2020

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2017 privind Programul de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii — IMM INVEST ROMÂNIA, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 282/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 8 aprilie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (19) se abrogă.

2. La articolul 9, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. f) și ale art. 8 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2017, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 209/2018, cu modificările și completările ulterioare, beneficiarul trebuie să prezinte instituțiilor de credit finanțatoare garanții colaterale, care, în cazul creditelor de investiții, împreună cu garanția de stat și ipoteca legală imobiliară și/sau mobilă asupra activelor finanțate din credit, acoperă în proporție 100% valoarea finanțării, proporțional cu procentul de garantare. În cazul în care instituția de credit finanțatoare consideră necesar, pentru încadrarea beneficiarului în normele proprii de creditare, aceasta poate solicita beneficiarului constituirea și de alte garanții colaterale.

(2) În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2017, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 209/2018, cu modificările și completările ulterioare, pentru creditele/liniile de credit destinate finanțării capitalului de lucru, se instituie ipotecă legală asupra soldurilor creditoare ale tuturor conturilor deschise de beneficiarul programului la instituția de credit finanțatoare, proporțional cu procentul de garantare. În cazul în care instituția de credit finanțatoare consideră necesar, din motive rezonabile și necesare, pentru încadrarea beneficiarului în normele proprii de creditare, aceasta poate solicita beneficiarului constituirea de garanții colaterale, astfel cum sunt definite la art. 2 lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2017, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 209/2018, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La articolul 12 alineatul (3), litera e) va avea următorul cuprins:

„e) certificatul de atestare fiscală și acordul beneficiarului de finanțare de consultare a bazei de date a MFP, prevăzut în anexa nr. 2;”

4. La articolul 12 alineatul (4), litera e) va avea următorul cuprins:

„e) rezultatul consultării bazei de date a MFP de către finanțator. În cazul în care valabilitatea documentului transmis de finanțator a expirat până la data aprobării garanției, FNGCMM realizează consultarea bazei de date a MFP utilizând documentul transmis de finanțator conform prevederilor alin. (3) lit. e) teza finală. În situația în care solicitantul înregistrează obligații fiscale restante și alte creanțe bugetare administrate de

organul fiscal central, astfel cum sunt definite la art. 1 pct. 31 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, acesta se obligă să le achite din creditul/linia de credit pentru finanțarea capitalului de lucru acordată în cadrul programului.”

5. La articolul 16 alineatul (7), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) diminuarea valorii garanției, ca urmare a neutilizării integrale a finanțării aprobate, după expirarea perioadei de realizare a investiției în cazul creditelor de investiții, inclusiv în cazul rambursărilor parțiale anticipate în interiorul perioadei de valabilitate a garanției. În cazul finanțărilor a căror rambursare se face în baza unui grafic nu este necesară notificarea FNGCMM.”

6. La articolul 16, alineatul (8) va avea următorul cuprins:

„(8) FNGCMM confirmă notificarea în termen de 15 zile de la data primirii. În toate cazurile, notificarea se transmite FNGCMM de către instituția de credit după aprobarea modificării condițiilor inițiale prevăzute în contractul de garantare de către structurile sale competente și înainte de implementarea acestei hotărâri, cu respectarea condițiilor programului.”

7. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) În aplicarea prevederilor art. 8 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2017, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 209/2018, cu modificările și completările ulterioare, prin contractul de garantare se acordă reprezentanților legali ai instituției de credit un mandat special, în vederea efectuării formalităților de înscriere, modificare a înscrierii, reînnoire și radiere atât a garanțiilor colaterale, cât și a ipotecilor imobiliare și/sau mobiliare, prevăzute la art. 1 alin. (17) și (18), constituite de beneficiari și/sau de terți garanți, după caz, în favoarea instituției de credit și statului român, în cartea funciară/Registrul Național de Publicitate Mobilă, respectiv în registrele de evidență și publicitate asimilate, după caz.

(2) Se acordă FNGCMM un mandat special, în vederea emiterii acordului privind modificarea/radierea din cartea funciară/Registrul Național de Publicitate Mobilă a ipotecilor legale imobiliare și/sau mobiliare prevăzute la art. 8 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2017, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 209/2018, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 1 alin. (17) și (18). Mandatul special se acordă prin contractul de garantare pentru ipotecile individualizate conform prevederilor art. 19 alin. (2).”

8. La articolul 19, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Ipotecile legale prevăzute la art. 8 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2017, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 209/2018, cu modificările și completările ulterioare, se individualizează în contractul de garantare.”

9. La articolul 23, alineatele (2) și (4) vor avea următorul cuprins:

„(2) FNGCIMM aprobă cererea de plată a garanției, în condițiile transmiterii tuturor documentelor prevăzute la art. 22, a asumării de către instituția de credit a verificării îndeplinirii la data acordării finanțării a obligației prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2017, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 209/2018, cu modificările și completările ulterioare, precum și a obligației prevăzute la art. 6 alin. (8) și a respectării de către instituția de credit a obligațiilor prevăzute la art. 1 alin. (16), art. 14 alin. (1) și (2) și art. 16 alin. (5).

(4) FNGCIMM respinge cererea de plată a garanției, în condițiile transmiterii incomplete a documentelor care însoțesc cererea de plată prevăzute la art. 22 și/sau neasumării de către instituția de credit a verificării îndeplinirii la data acordării finanțării a obligației prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2017, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 209/2018, cu modificările și completările ulterioare, precum și a obligației prevăzute la art. 6 alin. (8) și/sau nerespectării de către instituția de credit a obligațiilor prevăzute la art. 1 alin. (16), art. 14 alin. (1) și (2) și art. 16 alin. (5).”

Art. II. — Dispozițiile prezentelor norme metodologice se aplică și solicitărilor de acordare a creditelor garantate în cadrul Programului de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii — IMM INVEST ROMÂNIA aflate în curs de soluționare.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Vasile-Florin Cîțu
Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu

București, 4 iunie 2020.
Nr. 458.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

